COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 8.3.2019
COM(2019) 109 final

2019/0059 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Comisiei pentru conservarea faunei și florei marine din Antarctica și de abrogare a Deciziei 10840/14

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la o decizie de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul reuniunilor anuale ale Comisiei pentru conservarea faunei și florei marine din Antarctica (CCAMLR) pentru perioada 2019-2023, în legătură cu adoptarea preconizată a măsurilor de conservare și gestionare.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Convenția privind conservarea faunei și florei marine din Antarctica

Obiectivul Convenției privind conservarea faunei și florei marine din Antarctica (Convenția CAMLR) este conservarea, inclusiv utilizarea rațională, a resurselor marine vii din Antarctica care fac parte din ecosistemul Antarcticii. Convenția a intrat în vigoare la 7 aprilie 1982.

Uniunea[1] și un număr de state membre[2] sunt părți contractante la Convenția CAMLR.

2.2. Comisia pentru conservarea faunei și florei marine din Antarctica

Comisia pentru conservarea faunei și florei marine din Antarctica (CCAMLR) este organismul instituit prin Convenția CAMLR pentru a adopta măsuri care să asigure conservarea faunei și florei marine din Antarctica, inclusiv utilizarea rațională a acestora. În acest scop, ea formulează, adoptă și revizuiește măsuri de conservare pe baza celor mai bune dovezi științifice disponibile. Aceste măsuri ar putea deveni obligatorii pentru Uniune.

În calitate de membru al CCAMLR, Uniunea are dreptul de a participa și de a vota deciziile sale. CCAMLR adoptă deciziile prin consens.

2.3. Deciziile CCAMLR

CCAMLR se reunește cel puțin o dată pe an. Comisia adoptă măsuri de conservare bazate pe cele mai bune informații științifice disponibile, care reglementează utilizarea resurselor marine vii în Antarctica.

În conformitate cu articolul IX.6 din Convenția CAMLR, membrii sunt notificați cu privire la măsuri imediat după reuniunile anuale, iar măsurile devin obligatorii după 180 de zile. Membrii care se opun unei astfel de măsuri în termen de 90 de zile de la data notificării nu sunt obligați să se conformeze măsurii respective.

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul reuniunilor anuale ale organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului (ORGP) este în prezent stabilită în conformitate cu o abordare pe două niveluri. O decizie a Consiliului stabilește, pe o bază multianuală, principiile directoare și orientările în ceea ce privește poziția Uniunii, iar această poziție este apoi ajustată, pentru fiecare reuniune anuală, prin documente neoficiale ale Comisiei care sunt discutate în cadrul grupului de lucru al Consiliului.

Pentru CCAMLR, această abordare este implementată prin Decizia 10840/14 a Consiliului din 25 iunie 2014 de stabilire a poziției Uniunii în cadrul CCAMLR pentru perioada 2014-

[1] Decizia 81/691/CEE a Consiliului (OJ L 252, 5.9.1981, p. 26).

[2] Următoarele state membre au aderat la Convenție: Belgia (1980), Finlanda (1989, dar nu membru al CCAMLR), Franța (1980), Germania (1980), Grecia (1987, dar nu membru al CCAMLR), Italia (1989), Țările de Jos (1990), Polonia (1980), Spania (1984), Suedia (1984) și Regatul Unit (1980).

2018. Decizia conține principii și orientări generale, dar ține seama, de asemenea, în măsura în care este posibil, de caracteristicile specifice ale CCAMLR. În plus, ea stabilește procesul standard pentru stabilirea poziției Uniunii, în fiecare an, conform solicitării statelor membre.

Decizia 10840/14 prevede o revizuire a poziției Uniunii înainte de reuniunea anuală din 2019. Prin urmare, prezenta propunere stabilește poziția Uniunii în cadrul CCAMLR pentru perioada 2019-2023, înlocuind astfel Decizia 10840/14.

Decizia 10840/14 a încorporat principiile și orientările noii politici comune în domeniul pescuitului (PCP), astfel cum au fost stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[3], ținând cont, de asemenea, de obiectivele stabilite în Comunicarea Comisiei privind dimensiunea externă a PCP[4]. În plus, acesta a adaptat poziția Uniunii pentru a ține cont de Tratatul de la Lisabona.

Revizuirea actuală ia în considerare, în legătură cu impactul asupra pescuitului, Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată *„O strategie europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară”*[5], Comunicarea comună a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei intitulată *„Guvernanța internațională a oceanelor: o agendă pentru viitorul oceanelor noastre”*[6], precum și concluziile Consiliului privind respectiva comunicare comună[7].

4. TEMEI JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului”.

„Actele cu efecte juridice” includ actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional care reglementează organismul în cauză, precum și instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii[8]”.

4.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

CCAMLR este un organism creat printr-un acord, și anume Convenția CAMLR.

Actele pe care trebuie să le adopte CCAMLR sunt acte cu efecte juridice. Acestea sunt obligatorii în temeiul dreptului internațional, în conformitate cu articolul X.6 din Convenția CAMLR și, deoarece deciziile CCAMLR pot completa, modifica sau înlocui obligațiile

---

3 Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).

4 COM(2011) 424, 13.7.2011.

5 COM(2018) 28 final, 16.1.2018.

6 JOIN(2016) 49 final, 10.11.2016.

7 7348/1/17 REV 1, 24.3.2017.

8 Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, *Germania/Consiliul*, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

prevăzute în legislația UE existentă, au vocația de a influența în mod decisiv conținutul respectivei legislații, inclusiv:

- Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN)[9];
- Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor PCP[10];
- Regulamentul (UE) 2017/2403 al Parlamentului European și al Consiliului privind gestionarea sustenabilă a flotelor de pescuit externe[11];
- Regulamentul (CE) nr. 600/2004 al Consiliului de stabilire a anumitor măsuri tehnice aplicabile activităților de pescuit în zona vizată de Convenția privind conservarea resurselor marine vii ale Antarcticii[12];
- Regulamentul (CE) nr. 601/2004 al Consiliului de stabilire a unor măsuri de control aplicabile activităților de pescuit în zona care face obiectul Convenției privind conservarea resurselor marine vii ale Antarcticii[13]; și
- Regulamentul (CE) nr. 1035/2001 al Consiliului de stabilire a unui sistem de documentare a capturilor pentru speciile *Dissostichus*[14].

Actele avute în vedere nu completează și nu modifică cadrul instituțional al Convenției CAMLR.

Prin urmare, temeiul juridic procedural al deciziei propuse este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau include două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celălalt obiectiv sau element are mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

4.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la pescuit. Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 reprezintă temeiul juridic care stabilește principiile care trebuie să se reflecte în această poziție.

Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 43 alineatul (2) din TFUE. Decizia urmează să înlocuiască Decizia 10840/14, care acoperă perioada 2014-2018.

---

9 JO L 286, 29.10.2008, p. 1.
10 JO L 343, 22.12.2009, p. 1.
11 JO L 347, 28.12.2017, p. 81.
12 JO L 97, 1.4.2004, p. 1.
13 JO L 97, 1.4.2004, p. 16.
14 JO L 145, 31.5.2001, p. 1.

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse ar trebui să fie articolul 43 alineatul (2) din TFUE, coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

2019/0059 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Comisiei pentru conservarea faunei și florei marine din Antarctica și de abrogare a Deciziei 10840/14

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2), coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Prin Decizia 81/691/CEE a Consiliului[15], Comunitatea Europeană a încheiat Convenția privind conservarea faunei și florei marine din Antarctica (Convenția CAMLR), care a intrat în vigoare la 7 aprilie 1982 și a instituit Comisia pentru conservarea faunei și florei marine din Antarctica (CCAMLR). Belgia, Franța, Germania, Italia, Polonia, Spania, Suedia și Regatul Unit sunt, de asemenea, părți contractante la Convenția CAMLR. Finlanda, Grecia și Țările de Jos sunt părți contractante la Convenția CAMLR, dar nu și membri ai CCAMLR.

(2) În conformitate cu articolul IX.1 din Convenția CAMLR, CCAMLR este responsabilă de adoptarea măsurilor de conservare în cadrul reuniunilor sale anuale destinate să asigure conservarea faunei și florei marine din Antarctica, inclusiv utilizarea rațională a acestora. Aceste măsuri ar putea deveni obligatorii pentru Uniune.

(3) Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[16] prevede că Uniunea trebuie să garanteze faptul că activitățile de pescuit și de acvacultură sunt sustenabile din punct de vedere al mediului pe termen lung și sunt gestionate într-un mod coerent cu obiectivele de a realiza beneficii economice, sociale și de ocupare a forței de muncă și de a contribui la disponibilitatea aprovizionării cu alimente. De asemenea, regulamentul prevede că Uniunea aplică o abordare precaută a gestionării pescuitului și urmărește să garanteze că exploatarea resurselor biologice marine vii duce la refacerea și menținerea populațiilor de specii recoltate peste nivelurile care permit obținerea producției maxime sustenabile. Acesta prevede, de asemenea, că Uniunea trebuie să ia măsuri de gestionare și de conservare pe baza celor mai bune avize științifice disponibile, să susțină dezvoltarea cunoștințelor și a avizelor științifice, să elimine treptat practicile de aruncare înapoi în mare a capturilor și să promoveze metode de pescuit care contribuie la un pescuit mai selectiv și evitarea și reducerea, în măsura posibilului, a capturilor nedorite, precum și să utilizeze metode

[15] Decizia Consiliului din 4 septembrie 1981 privind încheierea Convenției privind conservarea faunei și florei marine din Antarctica (JO L 252, 5.9.1981, p. 26).

[16] Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).

de pescuit cu impact scăzut asupra ecosistemului marin și a resurselor piscicole. În plus, Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 prevede în mod expres că obiectivele și principiile respective trebuie să fie aplicate de Uniune în relațiile sale externe din domeniul pescuitului.

(4) În conformitate cu Comunicarea comună a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei Europene intitulată „Guvernanța internațională a oceanelor: *o agendă pentru viitorul oceanelor noastre”*[17] și cu concluziile Consiliului referitoare la comunicarea comună respectivă[18], promovarea măsurilor de susținere și de sporire a eficacității organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului (ORGP) și, după caz, îmbunătățirea guvernanței acestora sunt esențiale pentru acțiunea Uniunii în cadrul acestor foruri.

(5) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată *„O strategie europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară”*[19] se referă la măsuri specifice de reducere a poluării cu materiale plastice și a poluării marine, precum și la pierderea sau abandonarea în larg a uneltelor de pescuit.

(6) Este adecvat să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul reuniunilor CCAMLR pentru perioada 2019-2023, întrucât măsurile de conservare ale CCAMLR vor fi obligatorii pentru Uniune și vor avea vocația de a influența în mod decisiv conținutul legislației Uniunii, și anume Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului[20]; Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului[21]; Regulamentul (UE) 2017/2403 al Parlamentului European și al Consiliului[22]; Regulamentul (CE) nr. 600/2004 al Consiliului[23]; Regulamentul (CE) nr. 601/2004 al Consiliului[24] și Regulamentul (CE) nr. 1035/2001 al Consiliului[25].

---

17 JOIN(2016) 49 final din 10.11.2016.

18 7348/1/17 REV 1 din 24.3.2017.

19 COM(2018) 28 final, 16.1.2018.

20 Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1936/2001 și (CE) nr. 601/2004 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1093/94 și (CE) nr. 1447/1999 (JO L 286, 29.10.2008, p. 1).

21 Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem de control al Uniunii pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006 (JO L 343, 22.12.2009, p. 1).

22 Regulamentul (UE) 2017/2403 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind gestionarea sustenabilă a flotelor de pescuit externe și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1006/2008 al Consiliului (JO L 347, 28.12.2017, p. 81).

23 Regulamentul (CE) nr. 600/2004 al Consiliului de stabilire a anumitor măsuri tehnice aplicabile activităților de pescuit în zona vizată de Convenția privind conservarea resurselor marine vii ale Antarcticii (JO L 97, 1.4.2004, p. 1).

24 Regulamentul (CE) nr . 601/2004 al Consiliului de stabilire a unor măsuri de control aplicabile activităților de pescuit în zona care face obiectul Convenției privind conservarea resurselor marine vii ale Antarcticii (JO L 97, 1.4.2004, p. 16).

25 Regulamentul (CE) nr. 1035/2001 al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unui sistem de documentare a capturilor pentru speciile *Dissostichus* (JO L 145, 31.5.2001, p. 1).

(7) În prezent, poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul reuniunilor CCAMLR este stabilită prin Decizia 10840/14 a Consiliului[26]. Este adecvat să se abroge Decizia 10840/14 și să fie înlocuită cu o nouă decizie pentru perioada 2019-2023.

(8) Având în vedere caracterul evolutiv al resurselor piscicole în zona Convenției CAMLR și, prin urmare, necesitatea ca poziția Uniunii să țină seama de noile evoluții, inclusiv de noile informații științifice și de alte informații relevante prezentate înainte sau în timpul reuniunilor CCAMLR, trebuie stabilite proceduri, în conformitate cu principiul cooperării loiale dintre instituțiile Uniunii prevăzut la articolul 13 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), pentru precizarea anuală a poziției Uniunii pentru perioada 2019-2023,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul reuniunilor Comisiei pentru conservarea faunei și florei marine din Antarctica (CCAMLR) este stabilită în anexa I.

Articolul 2

Precizarea anuală a poziției pe care Uniunea urmează să o adopte în cadrul reuniunilor CCAMLR se face în conformitate cu anexa II.

Articolul 3

Poziția Uniunii stabilită în anexa I este evaluată și, după caz, revizuită de către Consiliu la propunerea Comisiei cel târziu până la reuniunea anuală a CCAMLR din 2024.

Articolul 4

Decizia 10840/14 din 25 iunie 2014 se abrogă.

Articolul 5

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele

[26] Decizia Consiliului din 25 iunie 2014 privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul Comisiei pentru conservarea faunei şi florei marine din Antarctica (CCAMLR).